

holdelse af Lokaler samt Anlægsudgifter, saaledes at Størrelsen af det paagældende Tilskud stadig ydes med $\frac{1}{3}$ af Skolens heromhandlede Udgifter, uden at der sættes nogen absolut Grænse for, hvor stort et samlet Beløb der hertil maa anvendes. Endelig søges Bevillingen til *Elevunderstøttelser* forhøjet om muligt saaledes, at det, uafhængigt af den hidtil gældende absolute Grænse, retter sig efter den stigende Trang til Oplysning.

I Forbindelse med disse Forslag af væsentlig pekuniær Betydning foreslaar Højskoleforeningen, at det Tidsrum, i hvilket en Skole skal have været i Virksomhed med et vist Aarselevtal for at kunne opnaa Godkendelse, forlænges fra eet Aar til to Aar, samt at Godkendelsen fremtidig fortabes, naar en Skole ikke i 3 efter hinanden følgende Aar har haft mindst 5 Aarselever.

Som det af det foreliggende Lovforslag vil ses, har Ministeriet kun delvis ment at kunne tiltræde disse Forslag, idet man vel formener, at det vil være velbegrundet at forhøje Statsbidraget til Højskolerne, saaledes at det i højere Grad, end Tilfældet nu er, kommer til at svare til det Omfang, som den hele Højskolesag efterhaanden har faaet, saavel hvad Skolernes Antal angaar som med Hensyn til den væsentlig større Tilgang til Skolerne nu i Sammenligning med for ti Aar siden. Det maa med andre Ord erkendes, at der med det nu disponible Beløb kun kan ydes en relativt væsentligt mindre Understøttelse end tilsigtet ved Højskolelovens Emanation, i hvilken Henseende man skal henlede Opmærksomheden paa, at den Del af det direkte Statstilskud, der ydes som en Kvotadel af Udgifterne til Lærerlønningerne og Undervisningsmidlerne, i Loven er tænkt at kunne gaa til $\frac{1}{3}$ af nævnte Udgifter, medens den allerede det første Aar efter Lovens Ikrafttræden kun var 25 pCt. og nu er sunken ned til lidt over 16 pCt., og hvad Elevunderstøttelserne angaar, maa det bemærkes, at disse kun i 1892 have kunnet ydes i det i Loven forudsatte Maksimums Omfang (20 Kr. maaendligt for indtil Halvdelen af Skolernes Aarselevtal), medens der i de siden forløbne Aar er sket en saa betydelig Stigning i Aarselevtallet (fra 1496 til 2040), at der vilde medgaa et Beløb af 244,800 Kr., for at Halvdelen af dette Elevtal kan erholde det i Loven forudsatte Beløb paa 20 Kr. Paa den anden Side tør man ikke tilraade at gaa saa vidt som i Andragendet tilsigtet, og navnlig maa man fastholde, at der, saaledes som i Lov af 12te April 1892

er sket, sættes en absolut Grænse for Tilskuddenes samlede Beløb saavel for det direkte Tilskud som for Elevunderstøttelserne. Man har i saa Henseende forment, at en Forhøjelse af det direkte Tilskud med 20,000 Kr., altsaa til 140,000 Kr., vilde være passende, navnlig naar Fordelingsreglerne samtidig ændres saaledes, som i Højskoleforeningens Andragende er angivet.

Forlængelsen af Prøvetiden fra eet Aar til to kan Ministeriet ganske tiltræde, idet Erfaringen har lært, at en Skole i det første Aar af sin Bestaaen som Regel møder en vis Velvillie iblandt Befolkningen, der letter den Tilvejrbringelsen af det for Godkendelsen nødvendige Eleyantal, men at Tilgangen hurtigt taber sig, hvor de afgørende Betingelser for dens vedvarende Bestaaen — Trangen til Skolen, Forstanderens Dygtighed m. m. — mangle. Man vil med andre Ord ved Skærpelse i Fordringen paa dette Omraade undgaa adskillige kunstigt fremkaldte og tarveligt ledede Skoler. Paa det samme Synspunkt hviler den i Lovforslaget optagne Bestemmelse om, at en Skole, der i 3 Aar ikke har kunnet samle 6 Aarselever, mister det direkte Statstilskud, og at en Skole, der i samme Aaremaal ikke har kunnet samle 5 Aarselever, mister sin Godkendelse, Bestemmelser, der ved at hindre, at Statstilskuddet benyttes til Skoler, der tilstrækkeligt have godtgjort deres Mangel paa Levedygtighed og derigennem deres Eksistensberettigelse, i ikke væsentlig Grad vil bidrage til, at Statstilskuddet rigeligere vil komme de Skoler til gode, som ere værdige dertil.

Ud over de saaledes paapegede Ændringer i den bestaaende Ordning, indeholder Lovforslaget følgende nye Bestemmelser:

I § 1, næstsidste Stykke, er i Overensstemmelse med de hidtil fulgte Regler optagen en Bestemmelse om, at Elever, der faa delvis Undervisning, nyde Friplads eller høre til vedkommende Forstanders eller Læreres Husstand, ikke kunne medtages ved Beregningen af Aarselevernes Tal, lige saa lidt som Elever, der staa i Tyendeforhold samtidig med Skolegangen.

Som § 3 er optaget en Bemyndigelse for Ministeren til at tilstaa den af Foreningen for Folkehøjskoler og Landbrugsskoler oprettede Understøttelseskasse et Tilskud af Statskassen af samme Størrelse som det samlede Bidrag, Kassens Medlemmer aarligt yde, dog ikke ud over 10,000 Kr. samt saaledes, at Kassens Vedtægter